

Cu timpul, pe drumul Luminii

Carmen

Am cârpit șosetele timpului
Și i-am dat cu cremă pantofii;
I-am spus să-i mai dea răgaz trupului
Până se pun de acord filosofii:
"Trăiesc fiindcă exist
Sau exist fiindcă trăiesc?"

Nu ne-am oprit din mers, doar soarele
Stă agățat în cuiul cerului
Și privește cum trec degetele
Prin razele ce spun sufletului:
"Ai găsit fericirea...
De fapt, fericirea te-a găsit!"

La pas cu viața, la braț cu timpul
Ostenesc zilele în rutină
Și-mi cresc aripi albe cu sufletul
Căci inima-n piept tot suspină:
"Zburăm spre lumină,
Iubirea e calea Luminii!"